

Sygn. akt II CZ 100/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSA Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa K.P.

przeciwko B. P.

o zapłatę zachowku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 września 2012 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie o kosztach zawarte w pkt. 2 wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 18 stycznia 2012 r.,

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w wyroku z dnia 18 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 200 zł tytułem kosztów postępowania odwoławczego.

W zażaleniu pełnomocnik pozwanego podniósł, że istniały podstawy do nieobciążania strony kosztami postępowania z uwagi na uzasadnione przekonanie skarżącego o słuszności apelacji oraz niewspółmierną do stopnia zawichości sprawy i nakładu pracy pełnomocnika strony przeciwnej wysokość zasądzonych kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, na podstawie art. 102 k.p.c., sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. W orzecznictwie precyzuje się pojęcie „wypadku szczególnie uzasadnionego”, tym niemniej ocena, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony należy do swobodnej decyzji sądu ze względu na konieczność zapewnienia poczucia sprawiedliwości oraz realizacji zasady słuszności.

Chociaż kwestia trafności i zasadności skorzystania z tego uprawnienia podlega, co do zasady, kontroli sądu wyższego rzędu, to jednak ewentualna zmiana zaskarżonego postanowienia o kosztach powinna ograniczać się do sytuacji wyjątkowych (zob. m.in. postanowienia SN z dnia 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 nie publ. i z dnia 1 października 2010 r., I CZ 142/10 nie publ.).

W uzasadnieniu zażalenia nie zostały przedstawione okoliczności i argumenty, które usprawiedliwiłyby żądanie zastosowania art. 102 k.p.c. Decydując się na kontynuowanie procesu przegranego w zasadzie w całości przed sądem pierwszej instancji (strona powodowa uległa jedynie w 5%), skarżący powinien liczyć się z koniecznością pokrycia kosztów obrony strony przeciwnej, tym bardziej, że wbrew jego twierdzeniom, co wynika z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego, sprawa nie była skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.